

Danku Wim, om deze namiddag weer op een schitterende manier te stroomlijnen.

Danku aan alle collega-architecten en andere pannellleden die op een heldere manier onze boodschap hebben willen delen met meer dan 300 aanwezigen hier vandaag.

Om ons tweejaarlijks congres voor te bereiden hebben we het afgelopen jaar ettelijke gesprekken, workshops, debatten en discussies gehad met veel van onze architecten.

Wat aanvankelijk begon als een ventilatie van onmacht en frustratie bij hun deelname aan wedstrijden, mondde uit in een bewonderenswaardig engagement en een ongelooflijke drive om een goed inhoudelijke handvest op papier te krijgen.

Maar één rode draad liep er als constante door al deze gesprekken.

Het tanende respect voor de creatieve rol van de architect en zijn beroep.

Dames en heren,

Beste collega's,

Het gaat uiteraard óók over centen, over investeringen, over rendabiliteit, over efficiëntie... maar bovenal doen we ons werk met hart en ziel. Daarom presteren we als architecten al die honderden uren per project. En hiervoor willen we graag gewaardeerd worden!

Maar, hoe herwinnen we dat respect voor ons werk?

1) Allereerst zal NAV, zoals de afgelopen 12 maanden, constructieve gespreken blijven aanknopen met opdrachtgevers en hen blijven stimuleren in het formuleren van goede wedstrijdvoorwaarden als 'win win' voor beide partijen.

'Een goed begin is het halve werk', een heel belangrijke boodschap voor onze opdrachtgevers.

Vóór alles: maak werk van een goede projectdefinitie! Laat je professioneel adviseren, dit verdien je dubbel en dik terug tijdens de wedstrijdprocedure zelf.

2) Maar, ook voor ons **architecten** is er werk aan de winkel, we dragen als architecten ook zelf een verantwoordelijkheid.

Het ontbreekt ons aan zelfrespect! We mogen ons niet langer laten strikken in de '*race to the bottom*'. Dit komt onze rentabiliteit en ons beroep niet ten goede.

Respect bij anderen afdwingen begint met respect voor onszelf.

Wij moeten onszelf terug duidelijker in de markt zetten. Wij hebben een pallet aan skills in huis en zijn daardoor dé garantie voor bouwheren om een maximaal rendement uit hun investering te halen.

Hierbij sluit ik volledig aan bij het betoog van collega Alfredo De Gregorio.

3) Tenslotte hebben we u daarnet het NAVhandvest voorgesteld met tien constructieve aanbevelingen. U hebt dit trouwens in de aanloop naar ons congres massaal ondertekend. Met bijna 1.000 – bedankt daarvoor.

Ook de Vlaamse, de Antwerpse en de Brusselse Bouwmeester, Peter Lacoere van SoGent, schepen Tom Balthazar van de Stad Gent, het Facilitair Bedrijf en andere opdrachtgevers hebben dit onderschreven. We zijn er dus van overtuigd dat dit een gedragen document is en zullen dit verder blijven uitdragen zodat het ruimer ingang kan krijgen bij toekomstige opdrachtgevers.

Met deze aanbevelingen krijgen ze een leidraad die hen de weg wijst bij het organiseren van een efficiënte wedstrijd.

Aarzel ook niet architectuurwedstrijden met slechte voorwaarden aan NAV te blijven door sturen, wij gaan het gesprek aan met hun opdrachtgevers.

--

Dames en heren, beste collega's,

Vandaag is geen eindpunt. De website met de bibliotheek van verloren ontwerpen en het handvest, krijgen een vervolg. We zullen hiervoor de handen in elkaar slaan met de andere beroepsverenigingen en de Orde van Architecten en zullen ermee op de drempel staan van de toekomstige nieuwe Vlaams Bouwmeester.

Vanuit onze aanbevelingen willen we de stap zetten naar een overkoepelend wedstrijdreglement, met heldere procedures en spelregels en een correcte vergoeding voor de deelnemende bureaus in verhouding tot de grootte en de specificiteit van de opdracht.

U zal ook onze website, www.architectuurincompetitie.be, als meldpunt kunnen gebruiken.

En, u kan er de twee congrespublicaties downloaden, de filmpjes en presentaties van vandaag herbekijken en de genoemde publicatie van A-TUR over opdrachtgeversschap kunnen lezen.

Net als in Nederland willen we streven naar een echt steunpunt voor architectuurwedstrijden en ontwerpwedstrijden.

We knopen de gesprekken aan met de overheid om zo'n steunpunt op poten te zetten en vragen hen om de intellectuele dumping een halt toe te roepen.

Op dat vlak heeft de wetgever recent een mooie kans gemist. Zij moest immers tegen 18 april van dit jaar een Europese richtlijn i.v.m. overheidsopdrachten omzetten in de Belgische wetgeving. De Europese richtlijn stipuleerde immers dat men offertes meer moest gaan beoordelen op basis van een duurzaamheids criterium, en dus niet enkel op basis van de prijs. Er moest meer aandacht naar de levenscycluskosten van onze gebouwen.

De wet is echter niet op tijd omgezet, er is op de valreep wel een wetsontwerp goedgekeurd in de Kamer. Het is nu wachten op de uitvoeringsbesluiten.

Helaas, verandert er voor architecten hierdoor weinig. Er is geen standaardvergoeding voorzien voor wedstrijden. Er wordt wel een onderscheid gemaakt tussen de intellectuele diensten - zoals de onze - en de andere, waardoor we o.a. niet onder de E-tendering regelgeving vallen voor het indienen van offertes.

Voor het overige brengt deze nieuwe richtlijn dus weinig zoden aan de dijk.

Beste collega's,

Architectuurwedstrijden zijn geen Olympische spelen waar deelnemen belangrijker is dan winnen.

Een architectuurwedstrijd moet zinvol zijn en mag niet als antibiotica voor een verkoudheid zijn, geen overbodige maatschappelijke kost.

Een architectuurwedstrijd is een prima medicijn voor een specifieke kwaal, maar het kan niet zijn dat de bijwerkingen alleen voor de ontwerpers zijn.

Alleen met een efficiënte procedure en een correcte honorering kunnen we onze taak op een economisch leefbare manier vervullen. Alleen zo kunnen we met een blijvende creativiteit, inventiviteit en drive meewerken aan een duurzaam ruimtelijk en bouwkundig fundament voor de samenleving van morgen.

Ik dank u.